

ภาคผนวก ฉ.

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 468/2558

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๖๙/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๑.๕๖๘/๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๘ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง	นาย ส. [Redacted]	ผู้ฟ้องคดี
	องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

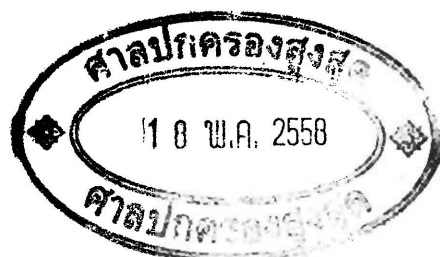
ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๒/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๑๐๐/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี) ซึ่งเป็นคดีรับโอนจากศาลปกครองขอนแก่นในคดีหมายเลขดำที่ ๒๒๖/๒๕๕๓ หมายเลขแดงที่ ๓๖๔/๒๕๕๓ ตามข้อ ๘๑ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลังสังกัดผู้ถูกฟ้องคดี ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดี

/ชดใช้...

ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหาย เป็นเงินจำนวน ๑๑๘,๘๐๐ บาท กรณี ^{นาย ด.} [REDACTED] ขณะดำรงตำแหน่งรองนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัด ยืมเงินทดรองราชการ จำนวน ๑,๘๗๖,๑๔๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ภูพานราชนิเวศน์ ครั้งที่ ๒๖ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่ภายหลังส่งใช้เงินยืมทดรองจ่าย โดยมีหลักฐานใบสำคัญคู่จ่ายเพียง ๑,๓๘๙,๓๑๐.๗๕ บาท คงเหลือเงินสดที่จะต้องคืนอีก จำนวน ๕๘๖,๘๒๙.๒๕ บาท จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการกองคลัง ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘๔ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงาน คลังตรวจสอบทะเบียนเงินยืมของผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ พนักงานส่วนท้องถิ่น หากปรากฏว่ายังค้างชำระเงินยืมอยู่ ให้เร่งรัดให้เสร็จสิ้นในทันที ก่อนที่ผู้ยืมเงินทดรองจ่ายจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ ในกรณีผู้ยืมไม่ชดใช้เงินยืม ให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นอันจะพึงได้รับจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้น ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครมีคำสั่งยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนได้ปฏิบัติตามข้อ ๘๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และเงื่อนไขท้ายสัญญา ยืมเงิน โดยผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือเสนอให้นาย ^{นาย ว.} [REDACTED] ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามบันทึกกองคลัง ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่อง เร่งรัดเงินยืมค้างชำระ และแจ้งให้ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ส่วนราชการผู้ขอเบิกเงินยืม ตามหนังสือ ที่ สน ๕๑๐๐๔.๑/๐๒๒ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑ และแจ้งให้ส่งเงินยืมค้างชำระโดยด่วน ตามหนังสือ ที่ สน ๕๑๐๐๔.๑/๒๖๐๙ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ก่อนที่รองนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจะพ้นจากตำแหน่ง จึงเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ใช้ ความระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนเกิดจากการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลปกครองชั้นต้น

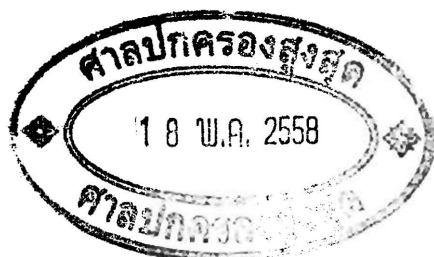

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี
ที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และขอทุเลาการบังคับตามคำสั่ง
ทางปกครองจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า มูลเหตุแห่งการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหม
ทดแทนตามคำสั่งที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ มาจากกรณี
ที่นาย ^{นาย ด.} [REDACTED] คืออดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ยืมเงินทรงจ่าย
จำนวน ๑,๙๗๖,๑๔๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ภูพานราชนิเวศน์
ครั้งที่ ๒๖ ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามใบยืมเงินเลขที่ ๙/๒๕๕๑
ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่เมื่อการแข่งขันกีฬาตั้งกล่าวแล้วเสร็จ นาย ^{นาย ด.} [REDACTED]
[REDACTED] สามารถหาใบสำคัญคู่จ่ายมาส่งใช้เงินยืมได้เพียงจำนวน ๑,๕๖๓,๓๑๐.๗๕ บาท
โดยส่งใบสำคัญคู่จ่ายส่งใช้เงินยืมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จำนวน
๑,๓๙๙,๓๑๐.๗๕ บาท ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ จำนวน ๑๖๔,๐๐๐ บาท
คงเหลือเงินยืมที่ไม่มีใบสำคัญคู่จ่ายจำนวน ๔๑๒,๘๒๙.๒๕ บาท การที่นาย ^{นาย ด.} [REDACTED]
ไม่ยินยอมส่งเงินคืน ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
การรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า เงินยืมที่ยืมไป ให้ผู้ยืมส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย
(ถ้ามี) ภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้ (๓) การยืมเงินเพื่อปฏิบัติราชการนอกจากตาม (๑)
หรือ (๒) ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืมภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน
กรณีนี้ นาย ^{นาย ด.} [REDACTED] พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเมื่อวันที่
๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แต่ไม่มีการนำส่งเงินยืมที่ไม่มีใบสำคัญคู่จ่ายคืน และนาย ^{นาย ด.} [REDACTED]
ไม่ยินยอมชดใช้เงินคืน ผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการฯ และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น
เป็นผลมาจากการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของนายดุลยวัต จึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินคืนให้แก่
ผู้ถูกฟ้องคดีเต็มจำนวน ต่อมา กระทรวงการคลังพิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่า
การที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลัง ไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘๔ ของระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน

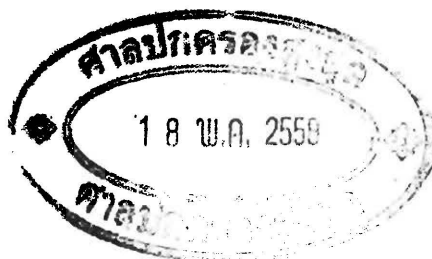

/และการตรวจเงิน...

และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายตามส่วนของความรับผิด ดังนั้น การออกคำสั่งที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายจึงชอบด้วยระเบียบและกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ เนื่องจากเมื่อครบกำหนดส่งใช้เงินยืม ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือทวงถามส่วนราชการผู้ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินยืมคือ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรายงานให้ผู้บริหารที่มีอำนาจอนุมัติเบิกจ่ายเงินยืมทราบและพิจารณาแล้ว จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความระมัดระวังผลประโยชน์ของราชการเป็นสำคัญ ความเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ของนายดุลยวัต อดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เจ้าหน้าที่ผู้ยืมเงินทดรองจ่าย การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีตามคำสั่งที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า นับแต่วันครบกำหนดที่นาย ^{นาย ด.} ██████████ ผู้กู้ยืมเงินจะต้องส่งใบสำคัญและเงินสดคงเหลือคืน จนกระทั่งนาย ^{นาย ด.} ██████████ พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร มีระยะเวลากว่า ๗ เดือน ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลังผู้จ่ายเงินยืม มีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบยืมเงินของ ^{นาย ด.} ██████████ ที่กำหนดว่า หากข้าพเจ้าไม่ส่งเงินยืมภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วด้วยประการใดก็ตาม ข้าพเจ้ายอมให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครหักเงินเดือนของข้าพเจ้า หรือเงินอื่นใดที่ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับส่งใช้เงินยืมทันที ผู้ฟ้องคดียอมทราบดีว่านายดุลยวัตจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อใด แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้หักเงินค่าตอบแทนหรือเสนอให้นาย ^{นาย ด.} ██████████ อดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครพิจารณาสั่งการให้หักเงินค่าตอบแทนของ ^{นาย ด.} ██████████ ส่งใช้เงินยืม พฤติการณ์ถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องร่วมรับผิดกับนาย ^{นาย ด.} ██████████

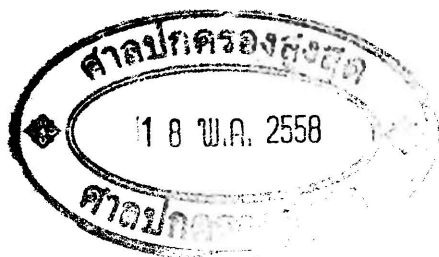
/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ^{นาย ด.} [REDACTED] อดีตรองนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครได้ขอยืมเงินจากผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย
โครงการจัดการแข่งขันฟุตบอล ภูพานราชนิเวศน์ ครั้งที่ ๒๖ ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่
๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามใบยืมเงินเลขที่ ๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
จำนวน ๑,๙๗๖,๑๔๐ บาท แต่เมื่อครบกำหนดส่งใบสำคัญและเงินเหลือจ่ายคืน นาย ^{นาย ด.} [REDACTED]
ไม่ส่งใบสำคัญและเงินเหลือจ่ายคืน จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครได้ส่งใบสำคัญคู่จ่ายเป็นเงิน ๑,๓๙๙,๓๑๐.๗๕ บาท
คงเหลือเงินสดที่ต้องส่งคืนจำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท ต่อมา นาย ^{นาย ด.} [REDACTED] ได้พ้นจากตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยที่ยังไม่มีการส่งใบสำคัญเพิ่มเติมและการส่งใช้เงินคืน
ส่วนที่เหลือ ขณะนั้นผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน
และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดียอมรับว่า
หลังจากครบกำหนดเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่นาย ^{นาย ด.} [REDACTED] ยืมเงินไปดำเนินการโครงการ
จัดการแข่งขันฟุตบอล ภูพานราชนิเวศน์แล้วเสร็จ และนาย ^{นาย ด.} [REDACTED] ไม่ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนด
ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เสนอให้ผู้บังคับบัญชากำหนดเวลาให้ชำระหนี้ตามที่กำหนดในข้อ ๘๔ (๔)
ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม
๒๕๕๑ ถึงนาย ^{นาย ว.} [REDACTED] นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ผ่านนาย ^{นาย อ.} [REDACTED]
[REDACTED] ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เสนอให้แจ้งสำนักปลัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนครเป็นผู้เร่งรัดการชดใช้เงินยืมค้างชำระดังกล่าว โดยมีได้เสนอกำหนด
ระยะเวลาที่แน่นอนให้ผู้ยืมส่งใช้เงินยืม หรือเสนอให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ดำเนินการ
หักเงินตามคำยินยอมในใบยืม โดยผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นความรับผิดชอบของสำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครที่จะต้องเป็นผู้ดำเนินการ เมื่อปรากฏว่าผู้ยืมเงินทศรอง
ราชการบางราย รวมทั้งนาย ^{นาย ด.} [REDACTED] ยังไม่ชำระเงินยืมคืน ผู้ฟ้องคดีจึงทำหนังสือทวงถาม
ให้สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเร่งรัดผู้ยืมอีกหลายรายที่ค้างการส่งใช้
เงินยืมให้ชำระเงินยืมให้ครบถ้วนอีกสองฉบับ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ และวันที่
๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ โดยหนังสือสองฉบับดังกล่าวมีชื่อ นาย ^{นาย ด.} [REDACTED] ยังไม่ชำระเงินยืมเป็น
จำนวนเงิน ๑,๙๗๖,๑๔๐ บาท ตามใบยืมเลขที่ ๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

/ซึ่งการทำหนังสือ...

ซึ่งการทำหนังสือเสนอให้ผู้บังคับบัญชาทางกรมเช่นนั้นโดยไม่เสนอให้มีการหักเงินเดือนหรือเงินอื่นอันผู้ยืมพึงจะได้รับจากผู้ถูกฟ้องคดีตามข้อ ๘๔ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่อาจถือว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว จนเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ มีการส่งใบสำคัญคู่จ่ายหักล้างเงินยืมของนาย ^{นาย ด.} เป็นจำนวน ๑,๓๙๙,๓๑๐.๗๕ บาท เหลือเงินสดที่ต้องส่งคืนจำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาที่ทางราชการกำหนดส่งใช้เงินยืมเป็นเวลานานแล้ว และเป็นเวลาก่อนที่นายดุลยวัตจะพ้นจากตำแหน่งในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เพียง ๒ วัน ผู้ฟ้องคดียอมทราบดีตั้งแต่พ้นกำหนดคืนเงินยืมแล้วว่านาย ^{นาย ด.} มีพฤติการณ์หลีกเลี่ยง ไม่ส่งใช้เงินยืมมาตลอดเวลาหลายเดือน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการได้ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดในระเบียบของทางราชการในการเสนอให้ผู้บังคับบัญชาสั่งการตามข้อ ๘๔ (๒) และ (๔) ดังกล่าวข้างต้น เพื่อรักษาประโยชน์และป้องกันความเสียหายแก่ทางราชการ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้รับการส่งใช้เงินยืมครบถ้วนตามจำนวนที่ยืม ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนส่วนหนึ่งของความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำละเมิดตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อย่างไรก็ตาม ในการรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำละเมิดให้แก่หน่วยงานของรัฐนั้น จะต้องเป็นไปตามระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม ซึ่งกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลาง ได้มีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่อื่นในฐานะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับชำระเงินยืมตรงรองจ่ายที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจะหักชำระจากเงินเดือนหรือเงินอื่นใดที่นาย ^{นาย ด.} ผู้ยืมเงินตรงรองได้รับจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ร่วมกันรับผิดชอบส่วนความรับผิดชอบในหน้าที่ ซึ่งคำนวณค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากจำนวนเงินที่นาย ^{นาย ด.} ได้รับไปตั้งแต่วันที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครสามารถหักได้ไปจนถึงวันที่นาย ^{นาย ด.} ออกจากตำแหน่ง โดยให้นาย ^{นาย ด.} หลือค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนหนึ่งหมื่นบาท คิดเป็นค่าเสียหายจำนวน ๑๙๘,๐๐๐ บาท (๒๗,๐๐๐ x ๗ + ๙,๐๐๐) โดยให้ผู้ฟ้องคดี

/ในฐานะ...

ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลังต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนไม่เกินร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายที่เกิดแก่ผู้ถูกฟ้องคดีจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวคิดเป็นเงิน ๑๑๘,๘๐๐ บาท ส่วนความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่อื่น ได้แก่ อดีตปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๐ เป็นเงินจำนวน ๓๙,๖๐๐ บาท และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๒๐ เป็นเงินจำนวน ๓๙,๖๐๐ บาท ซึ่งเป็นการแบ่งส่วนความรับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดแนวทางไว้ในหนังสือเวียนของกระทรวงการคลัง ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๐๔๐๖.๒/ว ๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง โดยเรียกให้ผู้ฟ้องคดี รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหาย ๑๘๘,๐๐๐ บาท เป็นจำนวนเงิน ๑๑๘,๘๐๐ บาท จึงมิใช่การใช้ดุลพินิจไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบทางราชการกำหนดแล้ว คำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นหัวหน้าหน่วยงานคลัง ตามข้อ ๕ (๑๐) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ มีหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนเงินยืมของผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่น ที่พ้นจากตำแหน่งไม่ว่ากรณีใดๆ ตามข้อ ๘๔ (๕) ของระเบียบดังกล่าว หากปรากฏว่ายังค้างชำระเงินยืมอยู่ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเร่งรัดให้เสร็จในทันทีก่อนที่ผู้ยืมจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไป ส่วนผู้ที่มีอำนาจสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในเวลา กำหนดตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน คือผู้บริหารท้องถิ่นตามข้อ ๘๔ (๔) และตามข้อ ๘๔ (๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ไม่มีข้อกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลังเป็นผู้มีอำนาจในการหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใด อันพึงได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้นไว้โดยชัดแจ้ง การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือเสนอต่อนาย ^{นาย ว.} นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ตามหนังสือกองคลัง ฉบับลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ เพื่อให้พิจารณา ^{นาย ด.} สั่งการเร่งรัดให้นาย ^{นาย ด.} ส่งใช้เงินยืมโดยด่วน โดยได้เสนอระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการใช้ดุลพินิจที่ถูกต้องตามสมควร ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ

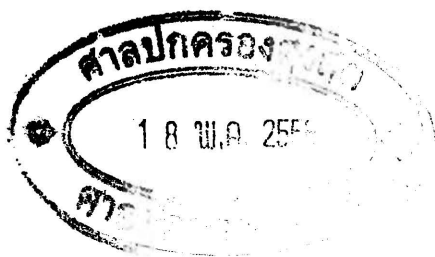

/ถูกต้อง...

ถูกต้อง เป็นไปตามขั้นตอนที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดแล้ว ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันจะเป็นเหตุที่ต้องร่วมรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ประกอบกับนาย ^{นาย ด.} [redacted] เจ้าหน้าที่ผู้ค้างชำระเงินยืม ในขณะนั้น ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร สามารถให้คุณให้โทษกับผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือเสนอให้นาย ^{นาย ว.} [redacted] นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร พิจารณาสั่งการเร่งรัดให้นาย ^{นาย ด.} [redacted] ส่งใช้เงินยืมโดยด่วน โดยแจ้งไปที่สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร หน่วยงานที่เสนอเรื่องการยืมเงินทรองของนาย ^{นาย ด.} [redacted] เพื่อดำเนินการแล้ว ย่อมเป็นการเร่งรัดให้เสร็จสิ้นในทันทีก่อนที่นาย ^{นาย ด.} [redacted] จะพ้นจากตำแหน่ง และผลจากการเร่งรัดของผู้ฟ้องคดี สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครได้ส่งเอกสารส่งใช้เงินยืมเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ อีกจำนวน ๑๖๔,๐๐๐ บาท ทำให้ยอดเงินยืมค้างชำระของนาย ^{นาย ด.} [redacted] คงเหลือจำนวน ๔๑๒,๘๒๙.๒๕ บาท จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ราชการตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดแล้ว นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าแม้การออกคำสั่งดังกล่าวจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ขั้นตอนที่ระเบียบกฎหมายกำหนด แต่สาเหตุที่นำมาสู่การออกคำสั่งมาจากการใช้ดุลพินิจไม่ชอบ เพราะผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการโดยระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันเป็นเหตุที่จะต้องรับผิดชอบทางละเมิดซึ่งกรณีดังกล่าวกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ได้พิจารณาให้นาย ^{นาย ด.} [redacted] อดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครรับผิดชอบชดใช้เงินเต็มความเสียหายตามเงินยืมที่ยังค้างชำระ ผู้ถูกฟ้องคดียอมใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนาย ^{นาย ด.} [redacted] เพื่อชำระหรือขายทอดตลาดชำระค่าสินไหมทดแทนที่นาย ^{นาย ด.} [redacted] ต้องรับผิดชอบได้ การให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายร่วมด้วย จึงเกิดจากการใช้ดุลพินิจไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ (๕) กำหนดว่า หากผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่งไม่ว่ากรณีใดๆ

/หากปรากฏว่า...

หากปรากฏว่ายังค้างชำระเงินยืมอยู่ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเร่งรัดให้เสร็จสิ้นทันทีก่อนที่ผู้ยืมจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไป ข้อ ๘๔ (๔) กำหนดว่า ถ้าผู้ยืมขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมชดใช้เงินยืม ให้นำความในข้อ ๘๔ (๒) มาใช้บังคับ แล้วรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ และข้อ ๘๔ (๒) กำหนดว่า ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินและรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งได้กำหนดไว้สำหรับเรื่องนั้น และจะนำไปสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องรวมทั้งเงินเหลือจ่ายส่งคืนตามที่กำหนดในข้อ ๘๖ ถ้าไม่ส่งตามกำหนด ก็จะชดใช้เงินหรือยินยอมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้น แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าหน่วยงานคลัง มีหน้าที่เร่งรัดและหักเงินค่าตอบแทนของนาย ^{นาย ด.} XXXXXXXXXX ชดใช้เงินยืม แล้วรายงานให้ผู้บริหารทราบ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่านาย ^{นาย อ.} XXXXXXXXXX เป็นผู้บังคับบัญชาของตน สามารถให้คุณให้โทษนั้น เป็นการคาดคะเน เคารพยำเกรงของผู้ฟ้องคดีเอง ไม่ปรากฏเหตุผลอื่นใดที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถหักเงินค่าตอบแทนของนาย ^{นาย ด.} XXXXXXXXXX ชดใช้เงินยืมได้ และระยะเวลาที่ครบกำหนดการส่งเงินยืม ก็ผ่านไปถึง ๗ เดือน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ดังนั้นการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายตามส่วนจึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แนบท้ายหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๓๑๓.๖/ว ๒๐๙๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐ โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งต่อมากระทรวงการคลังมีความเห็นให้ผู้ฟ้องคดีร่วมรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายกับผู้ถูกฟ้องคดีเห็นด้วยกับความเห็นของกระทรวงการคลัง จึงได้ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายตามส่วนที่ต้องรับผิดชอบ หากผู้ถูกฟ้องคดีได้รับชำระเงินจากนาย ^{นาย ด.} XXXXXXXXXX เมื่อนำมารวมกับเงินที่ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่อื่นที่จะต้องร่วมรับผิดชอบได้ชดใช้สูงเกินกว่ามูลค่าความเสียหายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจะคืนเงินส่วนที่ได้รับเกินไว้แก่ผู้ฟ้องคดีและเจ้าหน้าที่อื่นตามสัดส่วนที่ได้รับชำระไว้ของแต่ละคนต่อไป

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณา โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของ
ตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นาย [REDACTED] นาย ด.
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้ขอยืมเงินทดรองราชการจำนวน
๑,๙๗๖,๑๔๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายโครงการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ภูพานราชนิเวศน์
ครั้งที่ ๒๖ ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามใบยืมเงินเลขที่ ๙/๒๕๕๑
ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สำนักปลัดองค์การ
การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครได้ส่งใบสำคัญคู่จ่ายใช้เงินยืมทดรองจ่ายเป็นเงินจำนวน
๑,๓๙๙,๓๑๐.๗๕ บาท คงเหลือเงินสดที่ต้องส่งคืนจำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท หลังจากนั้น
นาย [REDACTED] ได้พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แต่ยังไม่มีการส่งใบสำคัญ
เพิ่มเติมและการส่งใช้เงินคืนส่วนที่เหลือ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๑๑๐๕/๒๕๕๑
ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ ผลการสอบสวนสรุปว่า การที่นาย [REDACTED] นาย ด. ผู้ยืมเงินทดรองจ่ายไม่นำส่ง
ใบสำคัญและเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในเวลาสามสิบวันนับจากวันที่ดำเนินการแล้วเสร็จ
เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน
การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗
เมื่อเกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท ถือว่าเป็นการ
กระทำละเมิดต่อผู้ถูกฟ้องคดี เห็นควรเรียกค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำละเมิดของ
นาย [REDACTED] นาย ด. เดิมจำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องอื่น ถือได้ว่าปฏิบัติ
ตามหน้าที่ที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ดังกล่าวกำหนดแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งรายงาน
การสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบเมื่อวันที่
๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ระหว่างนั้น เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ สำนักปลัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดสกลนครได้ส่งใบสำคัญใช้เงินยืมทดรองจ่าย (เพิ่มเติม) ตามฎีกาที่ ๑๓๕๕
ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ จำนวน ๑๖๔,๐๐๐ บาท ต่อมา กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลาง
ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๒๔๔๗๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งผลการพิจารณาตรวจสอบ
สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดให้นาย [REDACTED] นาย ด. รับผิดชอบใช้เงิน

/จำนวน...

จำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ
 ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนความรับผิดของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
 ในการบังคับชำระเงินยืมทดรองจ่าย ที่นาย ^{นาย ด.} ค้างชำระอยู่ จำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท
 ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครจะต้องหักชำระจากเงินเดือนหรือเงินอื่นใด
 ที่นาย ^{นาย ด.} ได้รับจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 สกลนครมิได้หักชำระจากเงินเดือนหรือเงินอื่นใดจากนาย ^{นาย ด.} ตามเงื่อนไขในสัญญา
 การยืมเงิน ถือเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณา
 ถึงค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพและเทียบเคียงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
 มาตรา ๒๘๖ จึงกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการหักเงินเดือนหรือเงินอื่นใดรับผิด
 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากเงินที่นาย ^{นาย ด.} ได้รับไปตั้งแต่วันที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 สกลนครสามารถหักได้ไปจนถึงวันที่นาย ^{นาย ด.} ออกจากตำแหน่ง แต่จะต้องให้นาย ^{นาย ด.}
 เหลือค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนหนึ่งหมื่นบาท คิดเป็นค่าเสียหายจำนวน ๑๙๘,๐๐๐ บาท
 (๒๗,๐๐๐ x ๗ + ๙,๐๐๐) กรณีผู้ฟ้องคดี ขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง
 มีหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนเงินยืมของบุคคลดังกล่าว หากปรากฏว่ายังค้างชำระเงินยืมอยู่
 ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเร่งรัดให้เสร็จสิ้นในทันทีก่อนที่ผู้ยืมจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไป
 ในกรณีผู้ยืมไม่ยินยอมชดใช้เงินยืม ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเดือน ค่าจ้าง
 บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นอันจะพึงได้รับจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืม
 เมื่อนาย ^{นาย ด.} ไม่ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลา ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้เสนอผู้บังคับบัญชา
 ให้ดำเนินการตามระเบียบและเงื่อนไขในใบยืม แต่ผู้ฟ้องคดีได้ทำหนังสือถึงนาย ^{นาย อ.}
^{นาย อ.} นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสกลนครในขณะนั้น ผ่านนาย ^{นาย อ.}
 ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครในขณะนั้น เสนอให้แจ้งสำนักปลัดองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดสกลนครเป็นผู้เร่งรัดการชดใช้เงินยืมค้างชำระดังกล่าวหลายครั้ง จนในวันที่
 ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ มีการส่งใบสำคัญคู่จ่ายหักล้างเงินยืมจำนวน ๑,๓๙๙,๓๑๐.๗๕ บาท
 เหลือเงินสดที่ต้องส่งคืนจำนวน ๕๗๖,๘๒๙.๒๕ บาท ซึ่งล่วงเลยระยะเวลาที่ทางราชการ
 กำหนดส่งใช้เงินยืมเป็นเวลานานแล้ว และเป็นเวลาก่อนที่นาย ^{นาย ด.} จะพ้นจากตำแหน่ง
 เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เพียง ๒ วัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีย่อมทราบดีว่านาย ^{นาย ด.}
 มีพฤติการณ์บ้ายเบี่ยงการส่งใช้เงินยืมมาตลอด อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้
 ผู้ฟ้องคดีควรจะต้องเสนอผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการหักเงินเดือนหรือเงินอื่นใดที่นาย ^{นาย ด.}

/มีสิทธิได้รับ...

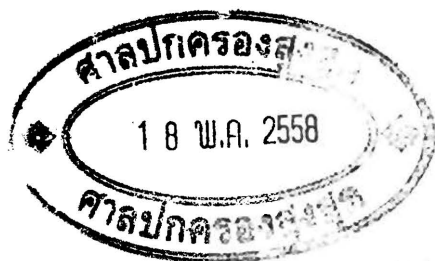
มีสิทธิได้รับจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อรักษาประโยชน์และป้องกันความเสียหายแก่ทางราชการ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติ เป็นผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้รับการส่งใช้เงินยืมครบถ้วน พฤติการณ์ดังกล่าวถือว่าผู้ฟ้องคดีกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครได้รับความเสียหาย จึงให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายจำนวนดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนนาย ^{นาย อ.} [REDACTED] อดีตปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รับผิดชอบใช้ในอัตราร้อยละ ๒๐ จำนวน ๓๙,๖๐๐ บาท และ ^{นาย ว.} [REDACTED] อดีตนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร รับผิดชอบใช้ในอัตราร้อยละ ๒๐ จำนวน ๓๙,๖๐๐ บาท รวม ๑๙๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ สั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบในอัตราร้อยละ ๖๐ ของความเสียหายจำนวน ๑๙๘,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๑๑๘,๘๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อนายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ว่า สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครในฐานะหน่วยงานเจ้าของงบประมาณจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในจำนวนเงินทั้งหมดที่ไม่สามารถหาเอกสารหลักฐานมาส่งใช้เงินยืมการให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อำนวยการกองคลังต้องรับผิดชอบไม่เป็นธรรม นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและได้ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณา ซึ่งต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครพิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๑๑๘,๘๐๐ บาท เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามข้อ ๘๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายอันเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิจารณาแล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕ กำหนดว่า ในระเบียบนี้ (๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรการบริหารส่วนตำบล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง รวมทั้งกิจการพาณิชย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย... (๓) ผู้บริหารท้องถิ่น หมายความว่า นายกอง้องการบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี คณะเทศมนตรี นายกอง้องการบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง... (๑๐) หัวหน้าหน่วยงานคลัง หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงาน ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีงบเฉพาะการ หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงินต่างหากจากหน่วยงานคลัง... ข้อ ๘๔ กำหนดว่า การจ่ายเงินยืม จะจ่ายได้แต่เฉพาะที่ผู้ยืมได้ทำสัญญาการยืมเงินตามแบบ ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด และผู้บริหารท้องถิ่นได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืม ตามสัญญาการยืมแล้วเท่านั้น โดยจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ... (๒) ผู้ยืมได้ทำ สัญญาการยืมเงินและรับรองว่าจะปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ได้กำหนดไว้ สำหรับเรื่องนั้น และจะนำไปสำคัญคู่จ่ายที่ถูกต้องรวมทั้งเงินเหลือจ่าย ส่งคืนตามที่กำหนด ในข้อ ๘๖ ถ้าไม่ส่งตามกำหนด ก็จะชดใช้เงินหรือยินยอมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใดอันจะพึงได้รับจากองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นชดใช้เงินยืมนั้น... (๔) กรณีครบกำหนดการส่งใช้เงินยืมแล้ว ผู้ยืมยังไม่ชดใช้ เงินยืม ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งการให้ผู้ค้างชำระเงินยืมส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลา ตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน ถ้าผู้ยืมขัดขืนหรือหลีกเลี่ยงไม่ยอมชดใช้เงินยืม ให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ แล้วรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบ (๕) ในกรณีที่ผู้บริหาร ท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งไม่ว่า กรณีใดๆ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่ตรวจสอบทะเบียนเงินยืมของบุคคลดังกล่าว หากปรากฏว่ายังค้างชำระเงินยืมอยู่ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเร่งรัดให้เสร็จสิ้นในทันที ก่อนที่ผู้ยืมจะพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไป ในกรณีผู้ยืมถึงแก่กรรมหรือไม่ยินยอมชดใช้เงินยืม ให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม และข้อ ๘๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า เงินที่ยืมไป ให้ผู้ยืม ส่งไปสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้ ... (๓) การยืมเงิน

/เพื่อปฏิบัติ...

เพื่อปฏิบัติราชการนอกจากตาม (๑) หรือ (๒) ให้ส่งต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ให้ยืม ภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับเงิน...

นาย ด.
ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย [redacted] อดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนคร ได้ขอยืมเงินจากผู้พักคดีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายโครงการจัดการแข่งขันฟุตบอล ภูพานราชนิเวศน์ ครั้งที่ ๒๖ ระหว่างวันที่ ๒๐ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามใบยืมเงิน เลขที่ ๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จำนวน ๑,๙๗๖,๑๔๐ บาท ซึ่งนาย [redacted] มีหน้าที่ต้องส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่าย (ถ้ามี) ต่อบริการส่วนจังหวัดสกลนคร ผู้ให้ยืม ภายในสามสิบวันนับจากวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันที่ได้รับเงิน คือภายในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๖ วรรคหนึ่ง (๓) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่เมื่อครบกำหนดส่งใบสำคัญ และเงินที่เหลือจ่ายคืน นาย [redacted] ไม่ส่งใบสำคัญและเงินที่เหลือจ่ายคืน ผู้พักคดีในฐานะ หัวหน้าหน่วยงานคลังจึงมีหน้าที่เสนอให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครสั่งการให้ นาย [redacted] ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน ตามข้อ ๘๔ (๔) นับแต่วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่ไม่ปรากฏว่าผู้พักคดีได้มีหนังสือถึง นาย [redacted] นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครในขณะนั้น เพื่อสั่งการให้นาย [redacted] ส่งใช้เงินยืมภายในเวลาอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันดังกล่าว คือภายในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ แม้ต่อมาผู้พักคดีจะได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร กองคลัง ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ เสนอนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครว่า เห็นควร แจ้งสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้ผู้ที่ค้างชำระเงินยืม ซึ่งรวมถึงนาย [redacted] รีบดำเนินการส่งใช้เงินยืมโดยด่วน ซึ่งนาย [redacted] นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้อนุมัติตามข้อเสนอของผู้พักคดีก็ตาม หลังจากนั้น ผู้พักคดีได้มีหนังสือองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนคร กองคลัง ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ขอให้นายองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสกลนครแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงนาย [redacted] ดำเนินการส่งใช้เงินยืม ตามระเบียบโดยด่วน ซึ่งต่อมา นาย [redacted] นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ได้มีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร กองคลัง ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ส่งสำเนาหนังสือของผู้พักคดีฉบับดังกล่าว ถึงหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด สกลนครเพื่อดำเนินการต่อไป แต่ไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด

/จนกระทั่ง...

จนกระทั่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร กองคลัง ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ขอให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครแจ้งสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงนาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} ดำเนินการส่งใช้เงินยืมค้างชำระโดยด่วนให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และนาย ^{นาย ด.} นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครเห็นชอบกับข้อเสนอของผู้ฟ้องคดี ก็เป็นการดำเนินการเมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาในการเร่งรัดให้นาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} ส่งใช้เงินยืมไปตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ แล้ว และผู้ฟ้องคดีก็หาได้มีหนังสือขอให้นาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร สั่งการให้นาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร อย่างช้าไม่เกินสามสิบวันแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาอย่างช้าที่นาย ^{นาย ว.} ^{นาย ด.} นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ควรมีคำสั่งให้นาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} ส่งใช้เงินยืม คือภายในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ แล้ว ย่อมถือได้ว่านาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} ผ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘๖ วรรคหนึ่ง (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ต้องเสนอนาย ^{นาย ว.} ^{นาย ด.} นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร เพื่อขออนุมัติให้หักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใด ที่นาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} จะพึงได้รับจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครชดใช้เงินยืมนั้น ตามข้อ ๘๔ (๒) ของระเบียบดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร กองคลัง ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๑ และลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นเพียงแต่หนังสือเร่งรัดสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงนาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} ส่งใช้เงินยืมตามระเบียบ โดยมีได้มีการเสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครหักเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ หรือเงินอื่นใด ที่นาย ^{นาย ด.} ^{นาย ว.} จะพึงได้รับจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสกลนครชดใช้เงินยืม นั้น จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องครบถ้วนตามระเบียบดังกล่าว และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบผู้ถูกฟ้องคดีตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งที่ ๑๔๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ตามความเห็นของกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลาง ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

ในอัตรา...

ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายที่คิดคำนวณจากจำนวนเงินที่อาจหักเงินเดือนหรือเงินอื่นใดของนาย ^{นาย ด.} [redacted] ก่อนพ้นตำแหน่ง คิดเป็นเงินจำนวน ๑๑๘,๘๐๐ บาท จึงเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยพิพากษายืน

นายสมชาย เอ็มโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายวิษณุ วรรณุญ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวรวิทย์ กังศศิเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๖๘/๒๕๕๔ หมายเลขแดง
ที่ อ. ๔๖๘/๒๕๕๔ ได้ทำคำพิพากษาโดย นายวรวิทย์ กังศศิเทียม ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
ซึ่งร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะ และได้ลงลายมือชื่อไว้แล้วในต้นร่างคำพิพากษา
แต่เนื่องจากนายวรวิทย์ กังศศิเทียม พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนที่จะลงลายมือชื่อ
ในคำพิพากษานี้ จึงบันทึกไว้เป็นสำคัญ

(นายปิยะ ปะตังทา)

รองประธานศาลปกครองสูงสุด
ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานศาลปกครองสูงสุด